

Динко Крехо

СЛОБОДНИ РАДИКАЛИ

ПОРЕДАК

*Јер ја носим ѿјесме у редакцију
Илија Лагин*

шибао је снијег
пробијао сам се кроз град на путу до редакције
у џепу капута CD-ROM
а на њему спржен (нарезан) рукопис
дебитантске књиге пјесама
аути су се залијетали да ме покосе
пролазници су одбацивали јакне руксак ташне
и претварали се у вјетар не би ли ме отпухали
у понор који је зијевао час са једне
час с друге стране улице
фирме агенције бутици
откључавали су подземна складишта
пуштали кућне духове и конфекцијске цине
да ме нагађају по поледици
безброј сам пута гинуо и кретао из почетка
на путу кроз град до редакције
цијелим левелом пљуцкао кристалиће
у сваком од њих универзум

свијет је био масовно насељен људима
који ће касније умријети
и недирнут од људи који се
још нису били ријешили родити
и једних и других познајем безброј
у неке сам био заљубљен
с неким сам размјењивао сличице
неки су ми звали полицију
али на путу кроз град до редакције
нитко ми од њих није био ни у примисли

кад сам се појавио први спрат лијево
изненадили су се откуд ја
јесам се смрзô хоћу ли чај

као да ме баш они нису увјеравали
 да се то тако ради
 пржиш (нарежеш) рукопис на CD-ROM
 па у џеп капута
 и правац редакција

пјесме су штампане
 тек знатно касније
 у ери *peer-to-peer* и шаљем-у-прилога
 издавачка кућа распала се
 у раним данима економије дијељења
 (моје пријатељство с уредником
 још је краће потрајало)
 на мјесто редакције дошао је зубар
 па осигуравајуће друштво па уред за контролу
 нечега што се по прописима
 већ има контролирати
 никад више нисам негдје
 носио рукопис
 као што се носи потврда или поклон-шалица
 и често се питам јесам ли сањао
 и тај дан и тај град и тај снијег
 и спржену (нарезану) књигу и све вас
 у међувремену рођене
 и умрле

ХАЛИД

у чекаоници дома здравља
 један дрот каже другоме
 умро је Халид Бешлић

и тако и поступе

без могућности приговора
 рока за жалбу
 правнога лијека
 народно незадовољство
 унапријед неутралисано

био сам на лицу мјеста
 тако се догодило

умро је Халид Бешлић
институције су радиле свој посао
а ја сам остао заборављен
у заходу дома здравља
гдје сад под високим холестеролом
шарам по кабини
А С А В
А С А В

STRESSLESS

на тераси објекта
Stressless d. o. o.
Инстаграм ми је појео мозак
био сам већ дехидриран па није пуно требало
летећи тањур са сплитским регистарским
спустио се на игралиште
из њега су изашли деда и унук
и тек што су се искрцали узели су ме критизирати
шта мобител уради од човика
игралиште се испразнило као да је пала граната
али ни деда и унук нису се задржавали
само су на ограду прибили таблу МИНИРАНО
и нестали у непознатом правцу
који би можда био и познат
да није била таква омара
да је ИГ показао разумијевање
кад сам дошао себи видио сам
избјеглице с игралишта
у градском парку су плакали на Божу Врећу
тад је већ било вече
кад дрекавци попримају људско обличје
и окупљају се на тамбурашима
а редови Енглеа чекају
за GHB што расте на палмама

СЛОБОДНИ РАДИКАЛИ

зрака сунца у паду
 чита ми бар-код из зјенице
 у једном тренутку јурим предграђем
 с носом у екрану
 у слеедећем базама козмичким
 базама података
 учитан у *Google* облак небуле
 нисам имао времена
 ни да за собом поспремим
 у младом блату крај потока
 оставио сам отисак патике
 можда ће га медицински туристи
 радознано боцкати гранчицом
 или ће га локални ентузијаст
 увести у баштину мјесне заједнице
 или ће га прије свих њих сравнити
 злогласни бициклисти
 мислим да се тиме више не стигнем бавити
 на трансценденталним серверима
 на седмоме *web*-у
 од скролања по васељени
 мозак ми не престаје бујати
 још мало па ће отпасти у бездан
 овако кабаст и раскупусан
 и за собом одвући и преосталих
 деведесет кг хардвера
 неурони ће се здушно разјурити
 по звјезданим луна-парковима
 слободни радикали у мисији
 ширења слободне мисли
 пројект се сâм пише
 средства намакнута *ex nihilo*
 а ни основне активности не би било
 да једне недјеље нисам јурио предграђем
 с носом у екрану
 већ сам заборавио за ким за чим
 и тако се случајно конектирао
 на залуталу сунчеву зраку